

er vor Bestand af Malkekøer vokset med „ikke mindre end 200,000“, er der det at bemærke, at den kun er vokset med 193,000, eller naar han paa samme Spalte fortæller, at i 1909 var Høhøsten „godt 4 Millioner Læs“, medens den i Virkeligheden var lidt under 4 Millioner. Det er Smaating, men det er Tendensen, som er karakteristisk. Undertiden kunne disse Afvigelser dog være saa betydelige, at de bidrage ikke lidt til at forrykke det virkelige Forhold, som naar f. Eks. det ærede Medlem paa samme Spalte oplyser, at der fra 1901 til 1909 har fundet en reel Mængdeforøgelse Sted af vort Høstudbytte paa 35—40 pCt., medens Statistisk Bureau kun beregner Mængdeforøgelsen til 32 pCt., eller naar han stadig paa samme Spalte meddeler, at Udbyttet af Høsten i 1909 er steget til 600 Millioner, medens Statistisk Bureau kun vurderer Høstudbyttet til 552 Millioner. Jeg har pillet disse Eksempler ud i en eneste Spalte i Tidenden for at give det høje Ting en Forestilling om, at det ærede Medlem ikke altid er saa nøjagtig i sine Oplysninger. Nu ville De let forstaa, at naar man tager en Række saadanne Tal med den Slags lidt større og lidt mindre Afvigelser og Overdrivelser, som maaske hver for sig ikke betyder saa meget, kunne dog disse Afvigelser, naar de blive multiplicerede og adderede med hverandre og arbejdede sammen til en stor Beregning, svulme op i betænkelig Grad, og Resultatet kan meget godt komme til at ligge et langt Stykke borte fra det virkelige Forhold.

Det var jo Formaalet med det ærede Medlems store Beregning at vise, hvorledes Værdien af det danske Landbrugs Ejendomme, baade i Jord og Bygninger, Besætning og Inventar, var vokset stærkt i Tiden fra 1901 til 1909, langt stærkere end Prioritetsgælden, saa at altsaa Landbrugets Status skulde være bleven betydelig forbedret. Det ærede Medlem forsikrede os højt og dyrt, at Resultatet var rigtigt, men hvor megen Pris man end sætter paa det ærede Medlem, vil man dog i Almindelighed foretrække Beviser fremfor Paastande. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at det eneste Materiale, det ærede Medlem besidder, er Tallene angaaende Ejendomssalg, som findes i Oktobernummeret af Statistiske Efterretninger. Hvis jeg har Ret deri, maa jeg hævde, at det er kun med det største Forbehold, man kan modtage de Resultater, det ærede Medlem udleder. Rent bortset fra, at disse Oplysninger kun gælde et enkelt Aar og kun en ganske lille Brøkdel af det samlede Hartkorn, saa at

der altsaa er det videste Spillerum for tilfældige Indflydelser, er der i Materialet ikke sondret imellem Gaardene efter deres forskellige Størrelse. Større Gaarde paa 12 Tønder Hartkorn og opefter ere slaaede sammen i een Gryde med smaa Gaarde paa 1—2 Tønder Hartkorn, skønt vi alle vide, at Forholdene ere yderst forskelligartede, baade hvad Jordpris, Besættningens og Inventarets Værdi og Prioritetsforholdene angaar.

Jeg vil hævde, at det Resultat, det ærede Medlem er kommen til ved en saadan Beregning, i Virkeligheden svæver et godt Stykke i Luften. Men selv om det skulde vise sig at være rigtigt, hvad jeg ingenlunde benægter Muligheden af, men hvad blot ikke kan bevises i Øjeblikket, ere ganske utvivlsomt de Slutninger, han drager deraf, ganske forkerte. Det ærede Medlem gaar ud fra som givet, at de stigende Ejendomspriser betyde en tilsvarende Stigning i Landbrugets Udbytte, og han tilføjer: „Naar vi se hen til vor Modstandsevne mod de daarlige Tider, saa have vi en ikke saa ganske lille Trøst i den Prisstigning, der har fundet Sted i det, jeg kalder det nøgne Hartkorn“. Jeg tror, man med større Ret kunde hævde det modsatte. Den Omstændighed, at en Række Landmænd har købt deres Ejendomme dyrt, er sandelig alt andet end en Garanti for, at de, hvis der kommer daarlige Tider, have Evne til at staa imod. Der er al mulig Grund til at tro, at man ved den stærke Stigning i Ejendomspriserne for en væsentlig Del har anteciperet den forventede Indtægtsstigning, og at dette Spekulationsmoment har været mere eller mindre medvirkende til at fremkalde Stigningen, saa at Landbruget netop af den Grund ikke vil være dobbelt stærkt, men snarere svækket i sin Modstand, maaske vil blive ramt haardere, hvis de daarlige Tider indtræffe, end det ellers vilde være blevet.

Man har henvist til Smørproduktionen som en Produktionsgren, der til Trods for sit høje Renommé var en dyr Forretning, der langt fra at bringe Penge til Landet snarere gav Tab. Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) nævnedes den meget omtalte Pjece af Grosserer Dethlef Jürgensen. Jeg er ligesom det ærede Medlem tilbøjelig til at tro, at Forfatteren stiller Sagen noget paa Spidsen, er noget for paradoksalt, ikke blot hvad Formen, men ogsaa hvad Indholdet angaar. Jeg kan paa den anden Side heller ikke se, at Bogens Paastande ere blevne kendelig